

en stelden drie andere plannen voor: een landing op de landengte van Kra, gevolgd door een opmars naar Bangkok (zie kaart III op de pag.'s 58-59), een landing op Noord-Sumatra, gekoppeld aan een bij Penang op Malakka, en een poging om heel Sumatra en heel Java aan de Japanners te ontrukken. Bij die drie Britse plannen was van veel belang dat vooral Churchill zo spoedig mogelijk Singapore weer in handen wilde krijgen. De val van die havenstad annex marinebasis had een zware slag toegebracht aan het Britse prestige in heel Azië – herovering zou, meende hij, dat prestige herstellen. In dat herstel waren evenwel de Amerikanen niet in het minst geïnteresseerd. King en *Admiral Leahy*, de voorzitter van de *Combined Chiefs of Staff* die tevens Roosevelts militaire adviseur was, wezen er de Engelsen op dat de aan Tsjiang Kai-sjek toegezegde heropening van de landverbinding met Nationalistisch China prioriteit moest hebben – verdreef men de Japanners uit Birma, dan zou dat doel zijn bereikt, maar de drie operaties die de Britten voorstelden en die stuk voor stuk moeilijk uitvoerbaar waren (met betrekking tot Sumatra en Java had men bijvoorbeeld geen recente *intelligence*-gegevens), zouden daartoe niet dienstig zijn. Speciaal *Admiral King*, aldus Grace Person Hayes in haar overzicht van de bemoeienissen van de *Joint Chiefs of Staff* met de oorlog tegen Japan,

'clearly stated his conviction of the strategic importance of China, both its geographical position and its supply of manpower, without both of which he insisted, 'the task of the United Nations in defeating Japan would be terrific.''¹

Gezien de Engelse bezwaren werd het plan voor een landing ter herovering van Rangoon geschrapt en teneinde desondanks aan de Amerikaanse wensen tegemoet te komen werd besloten, een beperkt offensief in Noord-Birma in te zetten, waar dan in moeilijk terrein een nieuwe weg, de z.g. Ledo-weg (zie kaart III op de pag.'s 58-59), zou worden aangelegd teneinde weer autotransporten naar Tsjoengking mogelijk te maken.

*

Bij de operaties die aan MacArthur werden opgedragen: verder oprukken

¹ Hayes, p. 393.